

La lluna de paper

Andrea Camilleri

Mentre en Fazio se les havia amb el calaix va aprofitar per anar a la sala. En Catarella havia encès el portàtil i també el remenava.

-Mentre, això serà dificilíssim.

-Per què?

-Perquè hi ha el pas del bord.

En Montalbano va quedar parat. Quin pas? Quin bord?

-Escolta, xato, de què putes em parles?

-Mireu, quan algú no vol que algú li miri les coses íntimes que hi té dins, hi posa el pas del bord.

Ara sí que ho va entendre.

-Un password?

-Que no és el que he dit? Exactament això. I si no li dius la paraula contra seny, el bord no et deixa fer el pas.

CAMILLERI, Andrea. *La lluna de paper*. Barcelona: Edicions 62, 2007, p. 48.

Translated by Pau Vidal